

[Svend Heiselberg]

Tilbage er så de 3-4 pct., deriblandt nogle kræmmersjæle, som ikke ønsker at være solidariske med den øvrige del af samfundet. Det gælder tilsyneladende bl. a. nogle slagteriarbejdere, typografer, socialrådgivere, hospitalslæger og flyveledere. De har fået den ejendommelige opfattelse, at de skal have betydelig bedre overenskomster end den øvrige del af samfundet. Fælles for disse grupper og deres organisationer er, at de føler, at de som bestridende livsvigtige funktioner kan tage det danske samfund som gidsel og på den måde sikre sig ekstraordinære goder, som ingen andre kan opnå.

Må jeg spørge: hvor er den solidariske tilbageholdenhed henne, som statsministeren og andre forud for overenskomstforhandlingerne i foråret opfordrede til? Tror regeringen ikke, at de ca. 2 mill. lønmodtagere, som har indgået overenskomster, føler sig bedraget af regeringens henstillinger om tilbageholdenhed med lønkrav, hvis den fortsat lader disse grupper konflikte?

Derfor til sidst dette råd til regeringen: brug weekenden til at bringe ro på arbejdsmarkedet! Det er det, vi har brug for, og jeg er overbevist om, at der vil være store dele af befolkningen, som har forståelse derfor.

Glistrup (FP):

Danmarks eksportvare nr. 1, svinekødet, kan simpelt hen ikke undværes i den situation, regering og folketingsflertal har bragt os ud i, hvor vi har en nettogæld på et tolvcifret kronebeløb til udlandet. De tilstande, som i øjeblikket udvikler sig i svinestalde rundt omkring i landet, hvor flere og flere og større og større svin presser sig sammen under de staldforhold, der er bestemt til en normal produktionsrytme, kan simpelt hen ikke tolereres.

Det, at man har besluttet sig til at konflikte på dette område mellem nogle arbejdsgivere og nogle arbejdere – og der er ingen grund til at være særlig kærlig hverken mod den ene eller mod den anden af de to grupper; al tale herom er det rene og skære pjat i relation til dette forslag, som er en besked til både den ene og den anden part – er noget, som i allerhøjeste grad rammer titusinder af andre danske på et væld af forskellige områder. Heroverfor står så venstresocialisternes, Danmarks retsforbunds og SFernes syns-

punkter, som bare er, at det er parternes fri ret at spille fandango på denne måde med aldeles afgørende samfundsforeteelser under overholdelse af nogle formelle fagretlige spilleregler. Det er ikke det, vi er her for i folketinget. Vi er i folketinget for at tjene hele samfundets interesser, og der er ikke nogen som helst tvivl om, at disse formelle fagretlige spilleregler nu som i snesevis af konflikter i de foregående år simpelt hen ikke kan opveje den tunge alvor, der kræver, at denne konflikt bringes til ophør. Og det er i og for sig det eneste væsentlige for fremskridtspartiet, at denne konflikt nu bringes til ophør. Måden er vi meget, meget åbne for at forhandle om, men man må bare finde frem til en måde at gøre det på.

Regeringen siger, at den håber, at der skabes kontakt mellem parterne, så de kan finde en løsning, men det har man nu kæmpet længe for, og det er jo i den givne situation aldeles umuligt at skabe en sådan kontakt.

Kristeligt folkeparti, hr. Kaj Poulsen og andre af samme skuffe kommer og siger: de står jo ikke langt fra hinanden. Hvad ved kristeligt folkeparti, hr. Kaj Poulsen og de andre egentlig om det? Vi ved én eneste ting: at vi spiller med en blind makker, nemlig at parternes forhandlingsudvalg var enige, og så er 83,4 pct. på arbejderside af den opfattelse, at det duer ikke, hvad man har lavet i nærings- og nydelsesmiddelarbejdernes forbund. Vi aner ikke, hvor meget der skal til, for at parterne kan finde hinanden, sådan at 51 pct. eller flere kan stemme ja til et forslag på begge sider. Vi ved bare, at det vil tage en skrækkelig lang tid først at lade parterne forhandle og så gå igennem afstemningsprocedurer; det er noget, som samfundet ikke kan vente på.

Så kommer hr. Enggaard og hr. Ninn-Hansen og bare skubber det hele fra sig og siger, at det er regeringens ansvar, at sagen bringes på plads, eller som hr. Ninn-Hansen sagde: den øverste politiske myndighed, regeringen, bør bringe konflikten til ophør. Ja men det er total begrebsforvirring nede på det samme plan, som Radioavisen har fordummet den danske befolkning på her gennem hele påsken. Regeringen kan jo efter dansk lov og ret ikke gøre noget som helst i denne situation; der er kun ét eneste organ, nemlig det, der for os andre er den øverste politiske myndighed, folketinget, der kan